

[Korsgaard.]

hvad der egentlig kan ske ved den Erhvervsbeskatning, der her foreslaas, og jeg skulde næsten tro, at de er dikteret med et politisk Formaal for Øje og ikke er fremskaffet for at skaffe virkelige Oplysninger. For det er jo da rent faktisk, hvad enhver, der har det fjerneste Begreb om disse Forhold, vil vide, at som Forholdene vil blive efter denne Lov, vil det for enhver Funktionær, som bor i en eller anden Kommune med en lav Skatteprocent og skal svare Erhvervs-skat til en Kommune med en nogenlunde høj Skatteprocent, for enhver saadan Funktionær, der har lidt over 5 000 Kr., hvoraf han skal svare Skat til Staten, betyde en kolossal Forhøjelse af Skatten.

Altsaa den absolutte Regel, at paa 5 000 Kr. er der ingen Erhvervs-skat, og paa over 5 000 Kr. er der ingen Lettelse, den vil jeg dog ikke haabe der inden for Det radikale Parti og Socialdemokratiet i Længden kan være Flertal for at opretholde. Den er fuldkommen urimelig og er fuldkommen i Modstrid med alt det, som man ellers igennem Skalabeskatning altid har tilstræbt: ikke at skabe voldsomme Overgange.

Jeg maa altsaa om det hele sige, at det kan være ganske praktisk at have alle Regler samlet i en enkelt Lov; for saa vidt kan vi for vort Vedkommende ikke have noget imod at faa en Lov som den foreslaaede. Men hvor det gælder Skatteforhøjelser, maa vi være meget reserverede, for ikke at sige absolutte Modstandere af Lovforslaget, og hvor det gælder de nye Regler for Erhvervsbeskatningen, maa vi forbeholde os, at disse gennemarbejdes meget nøje; og vi maa i alt Fald mene, at der findes Uhyrligheder i de foreslaaede Bestemmelser. Denne Bemærkning tager i ganske særlig Grad Sigte paa Bestemmelsen om de 5 000 Kr.'s Skattefrihed og slet ingen Skattefrihed i andre Tilfælde.

Naar Lovforslaget kommer i Udvalg, vil vi medvirke til at faa det bedst mulige ud af det — muligvis bliver det bedst mulige, at det ikke gennemføres.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem, der nu sluttede, har jo nær Tilknøtning til Teatret, og det er vel derfor forstaaeligt, at det ærede Medlem indledede sin Tale med at skildre, hvorledes et Drama foregaar;

det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem fulgte Linien lige til det sidste.

Der var en Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, der nok kunde trænge til lidt nærmere Motivering. Det ærede Medlem sagde, at han staa som Skatteydernes Repræsentant i Modsætning til alle os andre. Jeg tror, det ærede Medlem skulde have føjet til, at han staa som de store Skatteydernes Repræsentant i Modsætning til os andre. (*Korsgaard:* Aldeles ikke). Det ærede Medlem har ingen speciel Opgave i at repræsentere Skatteyderne. (*Korsgaard:* Jo!). Ikke i fjerneste Maade, og har heller aldrig gjort det. Det ærede Medlem har været enigt med os andre i en Række af de Foranstaltninger, som nødvendig-gjorde Udskrivning af Skatter, og Spørgsmaalet er da, paa hvilken Maade disse Skatter skal skaffes til Veje; og dèr er det, det ærede Medlem har en Særstilling sammenlignet med de andre Partier, idet han i videst muligt Omfang vil skærme de store Indkomster.

Om Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke sige meget. Lovforslaget er gennem-gaaet af Ordførerne for Socialdemokraterne og Venstre, og jeg anser det ikke for rimeligt, at vi ved første Behandling gaar stærkt i Enkeltheder. Jeg er ogsaa tilfreds med, at man faar samlet de forskellige Skattebestemmelser i en enkelt Lov, paa samme Maade som man nu har samlet Bestemmelserne om den sociale Lovgivning i en enkelt Lov. Med det store Arbejde, der efterhaanden bliver i Kommunerne, letter det i betydelig Grad, at Bestemmelserne paa de to vigtigste Omraader, Kommunerne arbejder paa, er let tilgængelige og findes samlede.

Jeg vil kun sige nogle enkelte Ting om de principielle Spørgsmaal, der berøres. Den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Børnefradraget paa de 200 Kr. kan forhøjes ogsaa andre Steder end i Byerne, kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til at rejse Indvendinger imod, som Ordføreren for Venstre gjorde. Hvor Forholdene taler derfor, og Kommunalbestyrelsen skønner det rimeligt, kan jeg ikke indse, at der skulde være noget galt i, at Ministeren havde Beføjelse til at give Samtykke dertil. Ingen vil kunne benægte, at Forsørgerbyrder har og bør have en væsentlig Indflydelse, naar